

Predrag Lasica

Dzukljav

Magnovanje presvjetle sreće
Sa okrajcima iscezlih dodira
U spoznaji svoje vrline i nedorečenosti
Pece kao pozlata pustena kroz sociva
Jagababa jos zivi i sproziva s j***
I leci..Ljeska i prut klin klinom
Kad zagrebem nezagrebivo i spoznim
U vatri sve .. Sto pisah parafinom
Ljubav razumljiva I pitka ko trava kosi
Osladjuje i rastrascuje mene s amog
Kazuj gde promaje bitavaju da glava boli
Gde Isusa pronadjoh vezanog da stoji
srebroljublje i skrticluk, nezajazljivost
u narod zaposednut um I skrnastinom
nevjernici i bezdusnici kopaju i prevrcu
Za n ekim i zaostavstinom pobožno.strasno..
Dzukljav, ceok sa svojim prebljedim ocima
Usukan, dosaljiv,osetljiv I dosetljiv
Zemlji pribija kolac I mjeri, vaga I cerjeva
Gde ljubav poseje,tu ne ljeva,tu lezim
I za vjek svjeta ovog, dzukljav slep I obnevideo
Ne vidi rajsko prostranstvo I duse mirbozje
Krade od svoje i svoje brace, milostivog I zlog
I leci se travom,nadom ide do dole I gorje besmisleno
Naglo izrastao a bez iceg da pozna se trag
Tjesko zivjet I lezat u krevet bez misli
Nadasvje rdjav napravljen tak I gorostasan
Ni djavo ne zna gde je raj,I gde bog noci
Vile se kindjure,I naselile mora Rusalke
Osantavile, jedu pelin I skrope razlicit pol
Ta ljubav golemo praznoverje usadjano I skrto

U genu I gnomu I ptici I zmiji I meni I tebi I nama
Mesec vodi ljubav sa dazdevnjacima I skoljkama
Virji iza busena trave I svojem dahom u meni
Razbiram da bolest duse, kopa goleme rupe
Od pupka na gore sam covjek dole trava zelenim
U starom gradu Miasto ja sam stavio ruku na sto
Zaklet njoj kao levan celik u kalupima zaborava
Pisan kao trag modrog mastila,pesmom me castila
Dobojazljiv njenog vrela,skrsen kao stena zbog nasilja
Kada se Himera pojavila I pustila srebrenu krv
Pocepala ispod oka vecnu krvavu suzu da tece
Skriven u lugu pod jasenom I nenastanjivim vrtacama
Klecim bolestan I ozlojedjen,pojeden,presec />
feng-huang se gosti mojom kostanom srzi
ja prepun blazenstva sa mojom cinober pticom
nestao odavno a klesan u kamenu,vaskresen
naposletku svega srecan, I vezan kurajber zicom
ta ljubov strasno nesto sto samo uleva nadu
I zvoni kao bunarska kofa kad proguta je zazor
Pat I patasa,potez neispisljiv I objasnjiv vuces
Pricas mutavdzijski jezik izazivas boli I razdor
Naustrb svoje pohote postajes malodusan
Postajes prazan I nezasiti bidon
Pod podmesecje postajes nitkov I promizljiv
U tvome snovidjenju u njoj vidis prislon
Dzuklja I uskogrudan I hmeljav vizljasti lik
A ja posednut dobrotom I smisljeno darivan srcem
Trazim onu sto smelije vidi , tumaci dlan,I razbira snove
Da mi pridje I poklopi usne a ja nju sakrijem licem